

БРАТЯ ГРИМ ГОСПОЖИЦАТА ОТ БОЙНЕБУРГ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

По някое време в Бойнебург живеели заедно три госпожици. Една нощ на най-младата се присънило, че Бог е отсъдил едната от тях да загине по време на буря. На сутринта разказала съня на сестрите си и към пладне започнали да се трупат облаци, които ставали все по-големи и черни, така че привечер в небето се извила силна буря, покрила го изцяло и гръмотевиците все повече се приближавали. Когато огнените светкавици започнали да падат от всички страни, най-голямата рекла: „Ще се подчиня на Божията воля, защото е отредено аз да умра“, изнесла един стол, седнала на него и в продължение на цял ден и цяла нощ очаквала светкавицата да я удари. Това обаче не станало; тогава, на втория ден, слязла втората и казала: „Ще се подчиня на Божията воля, защото е отредено аз да умра“, преседяла втория ден и втората нощ, светкавиците не я засегнали, ала и бурята не отминавала. На третия ден най-младата рекла: „Е, сега е ясно, че Божията воля е аз да умра“, повикала свещеника, който да ѝ даде причастието, направила завещанието си и се разпоредила в деня на смъртта ѝ цялата енория да бъде нахранена и дарена с подаръци. След като сторила това, слязла смирено долу, седнала и само след няколко мига една светкавица паднала върху нея и я убила.

Откакто дворецът останал безлюден, тя често е виждана като добър дух. Един беден овчар, който загубил цялото си имущество и който на следващия ден трябвало да се лиши от последното останало му, пасял овцете си край Бойнебург и в слънчевия ден забелязал белоснежна дева да седи пред вратата на двореца. Тя била разпростряла бяла кърпа, върху която имало пъпки, оставени да се разпъпят на слънцето. Овчарят се учудил, че е видял девица на такова самотно място, приближил се и казал: „Ех, че хубави пъпки“, взел няколко в ръка, погледал ги и ги върнал обратно. Тя му хвърлила приветлив, ала тъжен взор, без обаче да отговори. Страх обзел овчаря, той се отдалечил, без да поглежда назад, и отвел стадото си у дома. Няколко пъпки обаче били паднали в обувките му, докато стоял там, убивали му по пътя към къщи, така че той седнал, събул обувката си и понечил да ги изхвърли; ала като посегнал, в ръката му паднали пет или шест златни зрънца. Овчарят хукнал към Бойнбург, ала бялата дева била изчезнала заедно с пъпките. Все пак със златото той успял да плати дълговете си и да възстанови домакинството си.

Много още съкровища трябва да има в крепостта. Един човек бил късметлия да забележи в стената някакво чекмедже; като го изтеглил, то било пълно със злато. Една вдовица имала само крава и коза и тъй като край Бойнебург растели хубави леторастия, искала да нареже от тях за храна, но като посегнала към един храст, се подхлъзнала и паднала в дълбока яма. Закрещяла и завикала за помощ, но в това усамотено място нямало никого, та едва привечер децата, уплашени от отсъствието ѝ, наминали натам и чули гласа ѝ. Измъкнали я с въжета и тя им разказала, че там долу се озовала пред някаква решетка, зад която се виждала маса, отрупана с богатства и сребърни изделия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.